

REGULÓ.

Pesten vasárnap october 28^{kán} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Legelső fölmenetel a' Montblancra.

(Folytatása.)

„Dôme du Goûté-nek csúcsáról, az Aguille du Goûté-n valami feketeséget látunk mozogni; de azt, hogy ember-e, vagy zerge? meg nem különböztethettük.“

„Mi kiáltottunk, 's feleletet kaptunk, melyre figyelmetesen hallgatozván, tisztán érthettük ezen szavakat: „,,Várjatok-meg! még elérlek titeteket, én is veletek megyek!““

„Mi csakugyan vártunk, 's nem sokára Paccardot láttuk felénk fellépdelni, ki újra bátorságot vevén, utánunk indult. — Fél óra mulva Balmat Péter és Coutet Maria hozzánk jöttek. Ők t. i. útítársaimmal fogadtak, hogy a' Dôme du Gouté-t hamarabb elérjük; de fogadásukat elveszték.“

„E' közben egy merényt próbáltam. Azon szikla ormon t. i. mely a' Dôme du Goûté-tól a' Montblankig huzódik, akartam felmászni. Rajta, mintha lovon ültem volna, olly helyzetben csusztam tovább tovább; de a' mellyen egy óránegyednél lehetlen volt tovább haladnom, mivel a' Pointe-Rouge utamat elzárta, 's így vissza fordulni valék kénytelen. Midőn azon helyre, hol társaimat hagytam, vissza értem, helyettök csak egy élés-tarisznyát leltem. Ők t. i. meggyőződván arról, hogy ez oldalon a' hegyre fel nem mászhatnak, nem várva reám lefelé utnak eredtek.“

„Ezen én nagyon boszankodtam. De belsőmből egy szózat biztatott, hogy ha határozatomban szilárd maradok, tervem sikerülend. Azon szándékommal, hogy utánok menjek, felhagytam: felszedtem podgyászomat, 's jobbra fordulván, tovább mentem. Ekkor mintegy három óra volt délután.“

„Jó darab időmbe került, míg a' nagy hó-lapályt átgázoltam, 's a' Brinvag-jéghegyet elértem, — melly Courmayeur felé, az Aosta-völgy legmagasabb részén, Piemont felé vonul. A' falut igen közel láttam lábaim alatt. A' Montblanc csúcsát felhők fedék, azért

is az arra felmászással felhagytam, mivel tudtam, hogy a' többiek nem fognak láthatni, 's következésképpen hinni sem fogják, hogy én a' csúcsot elértem.“

„A' napnak hátra levő részét egy hely felkeresésére fordítám, hol éjen által megmaradhassak. De mivel semmi enyhelyet nem találhattam, hirtelen félelem lepett-meg; 's nehogy a' Grand Mulet-en töltött éjszakát kelljen ismét kiállanom, a' lesietést elhatározni, 's teljesíteni egy pillanat műve volt.

„Gyorsan utnak indultam; de mivel még akkor nem tanultam-meg zöld fáttyollal védni szemeimet, már a' nagy hó-sikon a' vissza verődött sugárok annyira megzavarták látásomat, hogy a' tárgyakat lehetlen volt megkülönböztetnem. Közel valék a' megvakuláshoz, 's nagy vérfoltoknál egyebet nem láték előttem. Illy helyzetben kénytelen voltam leülni; bezártam szemeimet, 's kezemmel fejemet tartottam. Így telt-el fél óra, mig valamivel jobban kezdettem látni. Azonban esteledett, 's így nem levén vesztegetni való időm, gyorsan felugorván, tovább siettem.“

„Alig haladék 200 lépést, midőn botommal tapogatódzván észre vettem, hogy többé nem kemény jegen vagyok. Neki feszítém tehát botomat, 's hirtelen vissza ugrottam. Ez volt egyedüli szerencsém; mert azon jéglap szélén állottam, hol későbbben, orosz status-tanácsnok Hammelnak követői közül, hárman veszték-el, kik közül Coutet Mariát még élve huzták-ki.“

„Ismerlek te szép hely — gondolám magamban — nem fogsz reá szedni. Mi reggel egy jéghidon keresztül jutánk ide; el is indultam, hogy azt felkeressem: de e' közben setétebb lett. Látásom annyira elgyengült, hogy a' tárgyak öszvefutottak szemeim előtt, 's következésképpen a' hidat nem kereshetém-fel. A' már említett főfájás ismét beköszönte. Sem ételt sem italt nem kívántam: ellenben szív- és gyomor-fájdalmakat éreztem.

„Bár mi lesz is belőlem, elszántam magamat, hogy a' jégtábla szélén meghalok. A' hora vetém podgyászomat; fejemet zsebkenőmmel bekötöttem, és Istennek ajálván magamat, készen vártam a' közel éjszakát, melly nem lehetett kellemesebb a' tegnapelőttinél. Mivel 2000 lábbal magasabban valék, jobban fáztam, 's egy finom, ruháimon keresztül hatott, hó minden tagomat megmerevíté. Félelmes nehézséget érzék tagaimban; ellentállhatlan álom küzdött legyőzni, szomorú gondolatok, 's a' halál borzasztó képei támadtak agyamban; — 's én jól tudtam azt, hogy az illy gondolatok és álomosság milly erőszakos 's veszedelmes jelek, hogy, ha szerencsétlenségből szemeimet bezárandom, azokat nehezen fogom többé kinyithatni.“

E' helytől mintegy 10.000 lábbal alább láttam Chamouny ablakait világítani, hol útitársaim a' tűz mellett vagy ágyokban nyugodtan pihentek. Ekkor így szólék magamhoz: „„talán egyik sem gondolkozik többé rólad, vagy ha gondol is valamelyik Balmatra, midőn a' tüzet megigazítja, vagy takaróját füleig huzza magára, legfeljebb is azt gondolja, hogy az az esztelen Jakab talán még most is ide 's tova szaladgál; ki tudja, hol fog ő az éjjel tanyázni! — Bátorság Balmat, bátorság!““

„Bátor volt is; de hibázott az erő. Hogy az ember nem fából vagy vasból van, igen is éreztem; mert nem legjobban érzem magamat: de mind ez semmit sem használt; mert a' dolgon sem változtatni, sem segíteni nem lehetett.“

„Ha a' lavinák rohanása és jéghegyek ropogása megszűnt egykevéssé, hallhattam Courmayeurben egy kutyát ugatni, bárha mintegy jó fél órányira volt is egyenes irányban e' falu alattam. Ez vala egyedül ama hang, melly a' földről hozzám felhatott. Éjfél tájban a' kutya is elhallgatott, és én ismét előbbi szomorú gondolatimba merültem, mellyek mindig ugyanazok maradtak, és semmi tárgyat nem nyújtottak, melylyel kivülem foglalatoskodhattam volna. A' körülövedző halálcsendet csak a' zuhanó lavinák 's jéghegyek ropogásai szakaszták félbe. Ez a' panaszkozó hegy szava volt, melly nem hogy megnyugtató volt, hanem inkább rettegésemet nevelte.“

„Két órákor azon fehér szegélyt láttam a' láthatáron feltűnni, melly mult napon a' nap feljöttét jelenté. Nem sokára feltűnt a' nap is. Fájdalom a' Montblankot most is köd borítá. Ő ilyenkor mindig rossz kedvében van, 's ekkor nem tanácsos neki ellent állani. Én ismertem álnokságát, mellyről már eléggé meggyőződtem, 's azért is minden további késedelem nélkül lefelé ballagtam, szomorúan ugyan, de nem kétségbe esve; mivel most már bizonyos valék benne, hogy harmadik próbára a' tetőt kétségkívül elérendem.“

„Öt órai gyors menet után éppen 8 órákor haza értem, 's házzamnál mindent úgy találék, mint azt elmentemkor hagytam. Nőm étellel kínált; de én inkább ámos mint éhes voltam; 's azért is nyugalomra bocsátám magamat; szénára dültem, 's egy végtiben 24 óráig aludtam.“

„Három hét mult-el, 's ez alatt mindig olly kedvetlen volt az időjárat, hogy tervem kiviteléről még álmodnom sem lehet. Paccard doctor, atyjafija azon vezetőnek, ki már egyszer próbát tett velünk — harmadik kirándulásomra társul ajánlkozék, 's megegyeztünk, hogy legelső szép napon útnak eredünk.“

„Végre nyárutóhó 8-ikán az időt kedvezőnek láttam; felkerestem Paccard doctort, 's megkérdeztem, áll-e még előbbi szándéka mellett? 's egyszersmind elejébe terjesztém — hogy a' dértől, hó-tól 's mélységektől félnie nem kell. — „„Társaságodban nem félek!“ — felelt ő. — „„Igy tehát itt az idő, hogy ama vakondakutatást megmasszuk!“ — kiálték én nagy örömmel.“

„A' doctor késznek nyilatkozik a' mennybe menetelre. Eddig minden jól ment; de midőn indulóra került a' dolog, szobájának kulcsa nem akart fordulni. Ő ide 's tova forgott; — végre így szóllott: „„hallod-e Balmat! nem volna tanácsos még más kettőt magunkkal vinni?““

„Mi ketten együtt, vagy ön másokkal, ha úgy tetszik! — viszonozám. — Én első akarok lenni, ki a' Montblancra felmászik, nem pedig a' második.“

„Egy két pillanatnyi gondolkodás után reá fordította a' kulcsot, lassan zsebébe ereszté, 's csendesen utánam ballagott. Egy két percz múlva felkiáltott: „„legyen! — én bizom benned Balmat!““

„Haladjunk az Isten segedelmével!„ — biztatám én.“

„Ez után elkezdett énekelni; jóllehet egykevéssé hamisan. Meglehet, a' jó doctor nem volt magával egészen tisztában “

„Karon fogtam őt, 's tudtára adám, hogy asszonyainkat kivéve senkinek sem szabad vállalatunkról valamit tudni; de kénytelenek valánk azt még egy harmadik személylyel tudatni, t. i. azon asszonynyal, kinél a' szörpöt vásárlottuk, melyet az ivóvizhez vettünk; mert a' bor vagy égettbor ilyen útra igen erős italok lettek volna. Ezen asszony számtalan kérdéseire csak azt feleltük, hogy majd holnap ilyenkor nézzen a' Dôme du Goûté felé; mert ha semmi akadályra nem találunk, úgy akkorára ott lehetünk.“

„Miután kirándulásunkhoz minden szükséges rendelést megtettünk, estve 5 órakor egyikünk az Arve bal, másikunk jobb oldalán la Côte felé elindultunk, ott össze találkozandók. E' cselt azért használtuk, hogy szándékunkat valaki észre ne vegye. Még azon estve a' Bassout és Taconnay jéghegyek között egész a' la Côte hegy csucsáig mentünk, 's itt megmaradtunk éjjelre. Én egy gyapjútakarót hoztam magammal, melybe a' doctort mint valamely kis gyermeket betakargattam. Mind ketten aludtunk egész fél kettőig, mikor én fölébredtem. Két óra után megjelent a' fehér szegély, 's nem sokára tiszta fényben jött-fel a' nap, a' felhőtlen égen legkisebb köd sem mutatkozott. Igy tehát bizonyosak lehetünk, hogy szép napunk lesz. Felköltöttem útítársamat, 's csak hamar útnak indultunk.“

„Egy óranegyed múlva elértük a' Taconay jéghegyet. Ezen megfagyott és számtalan repedéstől meghasogatott jégtorlaton, — melynek végetlen mélyébe elvesz a' látás, 's az alattunk ropogó jéghidakon — melyek ha leszakadnak, minket a' roppant mélységbe ragadtak volna — a' doctor első lépései bizonytalanok, félénkek voltak; de lassanként neki bátorodott, 's mindenben példámat követvén elesés nélkül haladtunk rajtok keresztül.“

„Bátran másztunk most a' Grand Mulet felé, 's nem sokára ezt is elhagytuk. Megmutattam a' doctornak azon helyet, hol az első éjszakát töltöttem. Ő savanyú képet csinált, 's tiz percnyi hallgatás után kérdé tőlem:

„Hiszed-e Balmat, hogy még ma elérhetjük a' Montblanc csúcsát.“

„Én jól tudtam mire czéloz, de erősen elhatározván magamban, tervem kivitele nélkül vissza nem menni, biztatám őt, hogy legyünk hátrak vállalatunk kivitelében a' nélkül, hogy sikerültét előre határozgatnók.“

„Két óráig még mindig felfelé haladtunk. Már a' hósíkon hideg szél támadt, melly mindig nevededett, 's midőn azon szikla csucsára felértünk, mellyet Petit Muletnek neveznek, a' doctor kalapját elkapta a' szél — 's a' courmayeur-i*) mélységbe sodorta. Ő szegény kiterjesztett karokkal sietett utána; de most az egyszer hiába.“

„Későbbben veszélyesb lett a' szél reánk nézve; mert alig léptünk kettőt előre, olly erővel csapott reánk, hogy kénytelenek válnánk a' havon hosszát elnyulni, nehogy minket magával ragadjon, és csak tiz percz múlva mertünk felegyenesedni. A' szélvész ordított a' Montblanc csúcsa körül, 's ház-nagyságú hótömegeket ragadott magával, mellyeket mélységbe sodrott, vagy porrá szórt.“

„Utítársam elveszté bátorságát. Én csak a' szörpárusnéra gondoltam, ki meglehet, most éppen a' Dôm du Goûté felé néz; 's egy kevés pihenés után feljebb igyekeztem. A' doctor négy kézláb mászott utánam; 's így felértünk egy csúcsra, mellyről falunkat láthattuk. Látsóm segítségével, mintegy 10.000 lábnyira alattam, a' falu közepén levő téren, mintegy ötven embertől körül véve megpillantám a' mi asszonyunkat, ki látsóóvén csak egyedül láthatott minket, mig a' többiek látsóóve után esengtek.

(Vége következik.)

*) Courmayeur nagy falu vagy mezőváros 2500 lakossal, melly Piemontban, a' Montblanc délkeleti alján, Aosta-völgynek legmagasabb részén, a' tengerszín fölött mintegy 3.700 lábnyira fekszik. Meleg fürdőjeiről híres.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Kaliforni óriás fenyő. Óriási viszonyainál fogva egy Kaliforniában tenyésző fenyőfa voná magára újabb időkben a' fűvészek figyelmét. E' faszörnyet először Douglas, a' londoni kertművelő társaság kertésze fedezé-fel, midőn Maltuetmet folyama mellett a' meleg fürdőkben tartozkodnék. Különösen száraz, sivány homokot, mellyről azt hinné az ember, hogy mit sem terem-meg, szeret-e' fa: 's illy földben legmagasabbra nyulva gazdagon gyümölcsözik. Sűrű erdőt soha sem alkot, mint p. o. a' körulte buján tenyésző resinosa, vagy más fenyő-neműek északi Amerikában; hanem egymástól szétszórva, egyenként nyújtják fejeiket a' fellegekbe. Magassága 150—200 láb, 's terjedtsége 20—60 láb közt változó. Egy szélvész által kidöntött törzs, melly valószínűleg nem legnagyobb volt az utazók által látottak közül, 215 láb magas vala, 's három lábnyira a' föld fölött 55 láb terjedtségű. A' törzs egyenesen nyulik égnek 's koronája gúla-idomú; galyainak felosztása hasonló fenyőinkéhez. Ezeknek végein csüggnék a' gyümölcsök, mellyek két év alatt érnek-meg tökélyesen; 11—12 ujnyi terjedtségűek 's 15—16 ujnyi hosszúk lesznek. Magvai nem sokkal nagyobbak fenyőink magvainál, 's édes kellemes ízök van. A' fa bizonyos ambra-nemű gyantát izzad-ki, 's mint minden egyéb fenyő, lágy és könnyű. Magvait megeszik, mellyeket télre begyűjtve, a' tartományban tartzkodó spanyol papok csemege gyanánt adnak-fel. Felfedezője e' fát pinus lambertianá-nak nevezte.

Jelenkori Janus. Egy orosz hirlap szerint Willmanstrandban, a' finnlandi kerületben, egy gyermek született, kinek Janus idomú két képe van. Legnevezetesebb, hogy e' már esztendősz kort élt gyermek mind két szájával eszik, 's lájdalmát kettős hangon fejezi-ki. Szülői, kik szegény pörök, természeti tünemény-gyermekükkel utazni, 's az emberek kandságát hasznukra fordítani szándékoznak.

Természeti csuda. A' növénykerti állat-sereglet Parisban ismét egy új, szerfölött ritka állattal, mellyet természet csudájának méltán nevezhetni, szaporodott, u. m. a' „Gerbo-val. Ezen Afrikából hozott kis állat a' mókus, nyul, patkány 's majomból van összerakva; idoma azonban még is madárhoz hasonlít. A' Gerbo nem nagyobb a' mókusnál 's feje is ez állathoz hasonlít, csak azon különbséggel, hogy orra hegye meztelen; fülei 's félékenységre nézve a' nyulhoz hasonlíthatni. Első lábai rövidek mint a' patkányé: azonban nem járáshoz, hanem kéz helyett használja őket. Farka számtalan fejr és fekete karikából áll, mint a' majomé, 's csak legvégén van egy kis toll-csomó. Hátulsó lábai igen hosszúk, 's körmei a' madaréihez hasonlók. Egyébiránt olly fürgeséggel ugrál, olly magasra szökik, hogy távulról huros rigónak lehetne nézni. Puha pamut ágyon alszik, éjjel viraszt, gabonával él, és soha sem iszik.

Hosszú élet példái. A' „Jamaica-Royal Gazette-ban“ az áll, hogy Jamaicában nem rég bizonyos Laetitia Cox halt-meg, ki ifjuságában látta a' földrengés által feldult Port-Royal romlását, és számolása szerint mintegy 160 évesnek kellett lennie. Ugyan ott egy négerő is nem rég szenderült-áta' más életre, ki 1682-szer látta a' holdat megújulni.

KÜLÖNFÉLE.

Távcso hasznai. Bizonyos quartier nouvelle athenesi urat felszállita egy vándorló csillagász, ki távcsoját a' montmartrei halmokon álli-

tá-fel, nem volna-e kedve a' csuda-üvegen keresztül a' táj szépségeit nézdelni. Miután a' felszóllított erre amarra forgatta volna a' csőt, kedve kerekedék lakását is megtekinteni. Alig igazítá azonban a' távcsőt házára, bámulva 's boszúsán kiáltott-fel: „házamat kirabolják, de a' tolvajt meg fogom ismerni; 's több jelenvolthoz fordulván, mondá, szavait folytatólag — nézzék önök maguk, 's kérem, legyenek tanúim.“ — A' csőhez lépettek bámulva látták, minthogy a' ház ablakai nyitva voltak, mint nyitogat-fel egy férjfiú, kinek arcvonásait tökélyesen meg lehetett látni, szekrényeket és ládákat; mint kötözgeti a' holmit nyalábokba. A' jelenetnek látói azonnal felírták neveiket, hogy a' hatóság. ha tanúkra lesz szükség, őket hivathassa. A' kirablott nyugodtan ment a' városba, hol a' törvényszéknek azonnal panaszt tett, melly a' tolvajt csakugyan kézre is keríté.

Cserkasz boszú. Bizonyos Török egy cserkasz főnököt, a' keleti Kaukazon lakót, orosz kézre játszott. A' Cserkaszt, mint jeles harcznokot, ki az orosz seregekben sok kárt tett, agyon lötték. A' Török árulásának díjjával Konstantinápolba költözött, hol, hogy magát minden veszély ellen biztosítsa, nevét 's lakát megváltoztatá. Mind e' mellett is néhány hónap múlva a' Törököt egész családjával meggyilkolva találták az utcán. Ki lehetett a' gyilkos, 's merre menekhetett, senki sem tudá kitalálni; figyelmes vizsgálódás után azonban megbizonyítá a' cserkász gyilkos, melly az árulónak torkában maradt, hogy egy Kaukazról érkezett boszuló készíté a' vérfürdőt.

Ellenzetek. E' pillanatban, midőn Soult marsalt, Napoleonnak hadnagyát, olly lelkesedéssel fogadják Londonban, nem lesz érdektelen egy pillantatot vetni azon figyelemre, melylyel maga a' császár iránt viseltetnek. Ugyan is, Napoleon lakását szent Ilonán bérlőházzá, szobáját pedig tehénistállóvá változtatták.

19-dik század felvilágosodása. Bordeaux környékén, mint a' „Courier de Bordeaux-ban“ olvashatni, jelenleg két községnek temploma van lelkész nélkül, mert az utóbbiaknak meg kelle szöknü. — Lelkész, és meg kelle szöknü! — még ez is különös, fogják gondolni szép olvasónéink: — de hát miért? — Éppen az oknak különösségében fekszik a' csomó. — Egyik lelkész t. i. a' felhő elébe harangozást, mint hasztalan babonát, megtiltá, és a' tornyot bezáratta. Történt azonban nem sokára, hogy veszélyes méhét egy jégesővel terhelt felleg a' község határa felett üritéki; ez nem elég, hanem a' pórok közül még többen a' lelkészt is akarták látni egy fellegen lovagolva, 's a' jégesőt alázuditva. A' népség azonnal összesereglett, fenyegetőzék, 's a' plebaniát vala ostromlandó, ha a' lelkész kora futással meg nem menti magát. A' más község lelkészének azért kelle elillanni, mivel a' határt letarolta jég a' lelkésznek kertjét megkimélte, 's e' miatt a' pórok mint boszorkánynyal akartak vele bánni. — Mint tetszenek ez események a' 19-ik században, mi több, francia országban? — Nemde haladunk a' mivelődésben szép olvasónéink?!

Ritka esemény. A' „Literary Gazette“ mint rendkívüli dolgot emliti azon valóban különös körülményt, hogy a' londoni lelenczház szomszédságában lakozó Moltram nevű nemesnek neje első fiját 4-dik György, másodikat 4-dik Vilmos. 's harmadikat Victoria királynénak koronázása napján szülte. Álomhüvelyező és jósök nagy szerencsét jósolnak e' körülményből a' gyermekeknek.

Nevezetes városok népessége. Egy újabb földleirási munka következtetésében csak egy városa van Európának, melyben a lakosok száma egy milliót meghalad, 's ez London. Itt a lakosság száma 1.474.000-re megy. London után Páris következik 900 000 's Konstantinápol 600.000 lakosával; ezeken kívül 33 városa van földrészünknek, mely 100.000 léleknél több, 's 35, mely 50—100.000 lakost számlál. — Ázsiának Peking és Yedo legnagyobb városai; mindegyik 1.300.000 lélekkel; Cantont, Nankingot, Tin-Tsint, Handcut pedig 500.000 lélek lakja. Calcuttában, e földrésznek sajátképp fővárosában, 600.000 lakos van. Minthogy Ázsiának belseje még nem egészen ismeretes, csak China, Japan és Keletindióban lehet a lakosok számát meghatározni, 's e három birodalomban 33 városnak népessége halad meg 100.000-et. Afrikában csak két városnak van több lakója 100.000 léleknél, u. m. Kairo és Tunisnak. Amerikában pedig 6 városban lakik több 100 000 embernél.

Üdvös rendszabás. Finnlandban, ha az utszán ut rosszasága miatt török-el a kocsi, azon háznak kell a kárt megtéríteni, mely előtt a kocsi összetört. E szokást városaink némelyikében is üdvös lenne behozni, talán mindjárt több figyelem fordíttatnék az utak és utszáknak jó karban tartására.

EMLEKMONDÁS.

Középszerűség.

Boldogabb léssel, ha sem a' magosra
Szüntelen nem törsz, sem az ál sekélyen
Nem maradsz, féltvén dagadó haboktól
Gyenge hajódat.

Mentt az agg bútól az arany középszer,
Melly irigylendő palotákra nem vágy,
Sem magát fővény-füdelű szugolyban
Fel nem emészti.

VERSEGHY.

Feledés. Mi lenne az emberi nemből, ha feledni nem tudna? — Fő pótlék az életben a' gyakori kinos jelenért valamint reményleni a' jobb jövőt, úgy feledni tudni a' rossz multat.

FÁY után K. H. K. J.

Önérdék. Lelki szegénység mindig önérdékeinek bódolni.

Dolgozni 's munkálni kell; mert nincs dolog, nincs munka, melybe kincs ne volna rejtve; 's nem találtatott még ember, ki szorgalom után fel ne találta volna azt.

HÁBOR N. Enyedről.

Kérdő rejtvény.

- 1) Sötétben melyik fát szeretjük leginkább?
- 2) Mi megy feketén a' meleg fürdőbe, 's vörösen jó ki belőle.
- 3) Melyik égi jegyben születtek a' kötélverők?
- 4) Mit látunk, 's még sem foghatunk meg, bár milly közel legyünk hozzá?

Előbbi rejtvény: remete.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.